

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑
เกี่ยวกับข้อมูลการเสียภาษีเงินได้

ผู้อุทธรณ์ : นายกเทศมนตรีตำบลสุเทพ
โดยนาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชม ๖๔๘๐๑.๒/๐๒๖๗ ลงวันที่ ๒๘
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ ขอข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการราย
บริษัทท่านนายพล จำกัด

สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๒.๐๑/ก.ร. ๓/๕๔๖๗
ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดเทศบาลตำบลสุเทพว่า ข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการดังกล่าว
ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้เจ้าพนักงานโดย
หน้าที่ราชการได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด
หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น สำนักงานสรรพากร
พื้นที่เชียงใหม่ ๑ จึงไม่สามารถดำเนินการส่งข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ชม ๖๔๘๐๒.๔/๐๘๖๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของทางราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แจ้งประเมินค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินของบริษัทท่านนายพล จำกัด (โรงแรมศิรินาถการ์เด็นท์) และบริษัทท่านนายพล จำกัด ได้อุทธรณ์การประเมินค่าภาษีจำนวนดังกล่าว เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์ภาษีให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้เสียภาษี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ชม ๖๔๘๐๑.๒/๐๒๖๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ ๑ ขอข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการรายบริษัทท่านนายพล จำกัด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์คือนายกเทศมนตรีตำบลสุเทพมีฐานะเป็นผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกปักษ์รักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๔

ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
นายสีกหาญ โดมรงค์ดี	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์